

Peter of Meter voor het leven?

Nog niet zo heel lang geleden was het in veel gezinnen gebruik dat bij de doop van een kind een peetoom- en peettante werden benoemd, een Peter en Meter, al dan niet zelf een echtpaar. Zij beloofden om tijdens het gehele leven van het kind bij te dragen aan de (geestelijke) opvoeding van het kind.

Dit klinkt ouderwets, maar had vaak veel waarde. Twee volwassen mensen, nabij en betrokken die daar waar het even handig was er voor je waren. Wat als we dit gebruik eens in een moderner jasje gieten? En dan te beginnen met de jongeren uit het VSO die uitstromen naar de arbeidsmarkt en zich daar staande proberen te houden?

Waarom zij? Het VSO biedt onderwijs aan 40.000 jongeren, waarvan er elk jaar 11.000 uitstromen. Ongeveer de helft gaat naar regulier vervolgonderwijs. De anderen gaan rechtstreeks naar de arbeidsmarkt (35% op de reguliere arbeidsmarkt en 15% naar dagbesteding of beschut werk).

Helaas ervaren deze jongeren lang niet altijd successen. Uit cijfers van CBS ([Dashboard schoolverlaters vso en pro \(cbs.nl\)](https://dashboard.schoolverlaters.vso-en.pro.cbs.nl/)) blijkt dat maar ruim een kwart langere tijd een baan houdt. Een derde komt in een uitkering en een derde heeft geen werk én geen uitkering. Voor een deel liggen de oorzaken daarvan buiten deze jongeren zelf, maar voor een deel ook bij henzelf. Door wie ze zijn kunnen ze hun tegenslagen niet altijd zelf oplossen.

Hoe mooi zou het zijn als er bij zo'n tegenslag of verandering iemand is die even meekijkt? Waar je met je vragen naartoe kunt en samen met jou een oplossing vindt. Bij voorkeur, maar niet noodzakelijk, iemand uit je eigen netwerk. In ieder geval iemand die je vertrouwt. De Peter of Meter nieuwe stijl?

Dus geen professionele hulpverlening tot het budget op is maar informeel en je leven lang. Tegen iemand met een visuele beperking zeggen we ook niet na een paar jaar dat de blinde geleidehond weer ingeleverd moet worden... De beperkingen van onze (oud) leerlingen zijn vaak net zo goed levenslang. En vragen dan ook om een levenslange structuur.

We helpen daarmee overigens niet alleen onze jongeren zelf. Ook werkgevers merken dat als ze deze jongens en meiden een (vaste) baan durven te geven omdat er wat begeleiding meekijkt, ze hieraan gouden krachten hebben. We hebben komende jaren door de boomer-uitstroom van de arbeidsmarkt een oceaan vol vitale gepensioneerden die zo'n rol maar wat graag op zich zouden nemen. Want hoe betekenisvol is dat!

Ben je lid van de Sectorraad GO en wil je meedenken? Op 19 december hebben we een bijeenkomst waarin we hierover verder in gesprek gaan. Ben je geen lid, maar wil je toch meedenken? Reageer op dit artikel en dan benaderen we je actief.